

Ομιλία*Προέδρου Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος**κ. Αθανάσιου Σαββάκη***στο γεύμα εργασίας με κεντρικό ομιλητή****τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη**

Θεσσαλονίκη, 20 Μαΐου 2016

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε, της Νέας Δημοκρατίας,

Εκ μέρους των επιχειρήσεων μελών μας και της διοίκησης του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, σας καλωσορίζουμε στην πόλη της Θεσσαλονίκης. Σας υποδεχόμαστε σήμερα στον ΣΒΒΕ, με την προσδοκία να συζητήσουμε μαζί σας τις προτάσεις του κόμματός σας για την ανάταξη της οικονομίας της χώρας και την έξοδο της από την κρίση.

Κύριε Πρόεδρε,

Όπως γνωρίζετε, ο Σύνδεσμός μας συμπλήρωσε πέρυσι 100 χρόνια αδιάλειπτης λειτουργίας, εισφέροντας θετικά και ουσιαστικά στη βιομηχανική ανάπτυξη των τεσσάρων περιφερειών του Βορειοελλαδικού Τόξου, δηλαδή της Ηπείρου, της Δυτικής και Κεντρικής Μακεδονίας, και της Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης.

Σήμερα, παρά τη λαίλαπα της οικονομικής κρίσης και του απόλυτα εχθρικού περιβάλλοντος εντός του οποίου καλούμαστε να δραστηριοποιηθούμε, οι επιχειρήσεις μέλη μας καταφέρνουν να επιβιώσουν.

Πώς; Με όπλα τους ανθρώπους μας και τη στρατηγική της εξωστρέφειας, εξακολουθούμε να παράγουμε, δουλεύοντας σκληρά, διεθνοποιούμενοι ολοένα και περισσότερο κάθε μέρα, κι έτσι, καταφέρνουμε να αναδεικνύουμε τη βιομηχανία σε παράγοντα κοινωνικής συνοχής, κατ'αρχήν διατηρώντας, και ακολούθως δημιουργώντας θέσεις εργασίας.

Κι όλ' αυτά σ' ένα εχθρικό περιβάλλον για τη βιομηχανία και τις επιχειρήσεις που έχει καταφέρει να απομειώσει διαχρονικά τη συνεισφορά της βιομηχανίας στο ΑΕΠ, κάνοντάς την να εισφέρει με το ισχύ 9% , ενώ ο αντίστοιχος μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 15% και στη Γερμανία πάνω από 20%.

Γι' αυτό ο ΣΒΒΕ, από το 2010 μάλιστα, έχει προτείνει να τεθεί ως εθνικός στόχος η αύξηση της συνεισφοράς της βιομηχανίας στο εθνικό ΑΕΠ από το σημερινό 9% στο 12% έως το 2020. Θα πρόκειται πραγματικά για παραγωγική επανάσταση, αλλά βάδισμα στον μοναδικό δρόμο εξόδου της χώρας μας απ' την κρίση.

Ουσιαστικά υποστηρίζουμε την έμπρακτη υποστήριξη της μεταποίησης, μέσω της αλλαγής του παραγωγικού μοντέλου της χώρας. Και η αλλαγή αυτή συνεπάγεται την εκπλήρωση ενός και μοναδικού στόχου για την ανάπτυξη της χώρας: την παραγωγή διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων και υπηρεσιών, και την ένταξή τους σε διεθνή δίκτυα διανομής. Έτσι, μπορούμε επιτέλους ν' αφήσουμε πίσω μας το απολύτως εσωστρεφές υπόδειγμα ανάπτυξης των προηγούμενων τριάντα ετών, που το μόνο που εξυπηρετούσε ήταν η εγχώρια κατανάλωση.

Κύριε Πρόεδρε,

Εκείνο όμως που δεν έχουμε καταφέρει μέχρι σήμερα είναι να πείσουμε τη δημόσια διοίκηση και τις κυβερνήσεις των τελευταίων είκοσι ετών, να επαναφέρουν στο επίκεντρο της αναπτυξιακής πολιτικής της χώρας τη μεταποίηση.

Εμείς προτείνουμε την υιοθέτηση της κοινής λογικής, που έχει εκλείψει παντελώς απ' αυτόν τον τόπο. Και η κοινή λογική υπαγορεύει την άμεση άρση των εμποδίων στην καθημερινή λειτουργία της βιομηχανίας, για να επανέλθει η ανάπτυξη σ' αυτόν τον τόπο.

Την καταγραφή των εμποδίων, Κύριε Πρόεδρε, την έχουμε κάνει, μαζί με τους άλλους Συνδέσμους Βιομηχανιών της χώρας από το 2010. Ξεκινήσαμε για να ιεραρχήσουμε τα 30 κύρια εμπόδια στην επιχειρηματικότητα, και καταλήξαμε να ομαδοποιήσουμε πάνω από 260 εμπόδια σε 30 περιοχές καθημερινής δράσης της βιομηχανίας.

Από τότε τι έγινε; Σχεδόν τίποτε.

Οπότε δεν είναι ν' απορεί κανείς πως η χώρα μας βρίσκεται στην 58^η θέση του δείκτη της «Οικονομικής Αποδοτικότητας» μεταξύ 61 χωρών, στην Παγκόσμια Επετηρίδα Ανταγωνιστικότητας του IMD.

Και θεωρώ κυριολεκτικά ντροπή μας να βρίσκονται στην κατάταξη πιο πάνω από εμάς η Βουλγαρία, στην 48^η θέση, η Πορτογαλία, στην 45^η θέση, η Ρουμανία, στην 47^η, και, η Τουρκία, στην 38^η και να είμαστε πιο πάνω στην κατάταξη μόνο από την ευρισκόμενη σε εμπόλεμη κατάσταση Ουκρανία, και από την ταλανιζόμενη από πολιτική αβεβαιότητα Βενεζουέλα.

Αγαπητέ Κύριε Πρόεδρε,

Χωρίς πολλά λόγια και μεγάλη τεκμηρίωση, σε όλους μας είναι γνωστό ότι το βασικό, ίσως και μοναδικό μας πρόβλημα, λέγεται «λειτουργία του κράτους». Αναρωτιέμαι όμως πως θα υλοποιηθούν οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, όταν:

1. η δημόσια διοίκηση τα τελευταία σχεδόν σαράντα χρόνια ανθίσταται σθεναρά σε οποιοσδήποτε εκσυγχρονιστικές παρεμβάσεις, ενώ παράλληλα αδυνατεί να παρακολουθήσει και να υιοθετήσει τους γρήγορους ρυθμούς του συνεχούς μεταβαλλόμενου οικονομικού και κοινωνικού περιβάλλοντος,
2. οι αναπτυξιακές πρωτοβουλίες που τελικά στέφθηκαν και στέφονται με επιτυχία, το οφείλουν μάλλον σε εξωγενείς παράγοντες και στη δική μας βούληση και εργασία με αυταπάρνηση. Κι όταν λέω δική μας, εννοώ τον ιδιωτικό τομέα. Δυστυχώς αυτό που διαπιστώνουμε είναι ότι η πολιτική ηγεσία δύσκολα συνειδητοποιεί την ανάγκη για ουσιαστικές αλλαγές, πολύ περισσότερο προβαίνει γρήγορα σε αποφάσεις κι ακόμη πιο αργά τις υλοποιεί. Η έλλειψη ανάλογης πολιτικής ευθύνης για αλλαγή των πραγμάτων στην χώρα μας είναι χαρακτηριστική.
3. η άσκηση πολιτικής εξουσίας και η υλοποίηση του όποιου κυβερνητικού προγράμματος, είναι τελικά σε ευθεία συνάρτηση με τα πρόσωπα που είτε την ασκούν, είτε εφαρμόζουν το κυβερνητικό πρόγραμμα. Αναρωτιόμαστε πως οι αλλαγές προσώπων, ακόμη και στον ίδιο κυβερνητικό μηχανισμό, θα πάψουν να δημιουργούν τρομερές ασυνέχειες, απελπιστικές καθυστερήσεις, και, τελικά, πλήθος από αβεβαιότητες, και,
4. οι έννοιες της πραγματικής διοίκησης, του προγραμματισμού και του στρατηγικού σχεδιασμού, είναι ζητήματα που μόνο αποσπασματικά έχουν ενταχθεί στη λειτουργία του κράτους, παρά το ότι οι κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μας τις επιβάλλουν, είτε το θέλουμε, είτε όχι.

Ευελπιστούμε ότι με τις προτάσεις σας, τις σκέψεις σας και το γενικότερο σχεδιασμό του κόμματός σας, θα καταφέρετε να υλοποιήσετε τις πολυπόθητες μεταρρυθμίσεις σ' αυτόν τον τόπο, και η Ελλάδα να πάει μπροστά.

Σ' αυτό σας τον σχεδιασμό, θεωρούμε ότι κεντρικό ρόλο θα πρέπει να έχει η στήριξη του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας.

Γιατί το λάθος που κάνουμε σ' αυτή τη χώρα, θα τολμούσα να πω, είναι «διπλό»:

- από τη μία το σπάταλο κράτος δεν το πειράζει κανείς, ενώ ταυτόχρονα αδιαφορεί για τον πραγματικό πυλώνα της ανάπτυξης που είναι ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας,
- και από την άλλη, για την ανάπτυξη της χώρας, το μόνο που ακούμε είναι τον δήθεν εύκολο δρόμο της καινοτομίας και των νεοφυών επιχειρήσεων.

Την ώρα που η χώρα πρέπει να δώσει προτεραιότητα στην υφιστάμενη παραγωγική βάση, στην παροχή ρευστότητας, στη διατήρηση των υφιστάμενων θέσεων εργασίας, στην υλοποίηση κάθε είδους επενδύσεων, ο δημόσιος διάλογος για την ανάπτυξη, έχει κυριολεκτικά παγιδευτεί στη συζήτηση για ενίσχυση κατά προτεραιότητα μάλιστα της νεοφυούς επιχειρηματικότητας και στην ανάπτυξη μέσω καινοτομίας. Σε κάτι δηλαδή που θα έχει ενδεχομένως απόδοση 10 χρόνια μετά, είναι υψηλού ρίσκου και ίσως απαιτεί, τεράστια κεφάλαια που δεν υπάρχουν στη χώρα και ούτε πρόκειται να υπάρξουν στο άμεσο μέλλον.

Οπότε, αυτό που προτείνει ο ΣΒΒΕ είναι να στηρίξουμε την υφιστάμενη παραγωγική βάση και τις καινοτομικές δραστηριότητες που αυτή αναπτύσσει, ούτως ώστε να παραχθούν διεθνώς εμπορεύσιμα προϊόντα και να ενισχυθεί περαιτέρω η εξωστρεφής δραστηριότητα της χώρας.

Εκεί ζητάμε να δοθεί έμφαση. Στις επενδύσεις στις υφιστάμενες επιχειρήσεις και στην κατά προτεραιότητα στήριξη της βιομηχανίας, για να σώσουμε τεράστια τεχνογνωσία και κεφάλαια που έχουν επενδυθεί από το κράτος και την Ευρωπαϊκή Ένωση, που με την εξαφάνισή τους από τον παραγωγικό χάρτη της χώρας είναι δύσκολο ν' ανακτηθούν.

Αγαπητέ Κύριε Πρόεδρε,

Με αυτές τις λίγες σκέψεις σας ευχαριστούμε θερμά για την αποδοχή της πρόσκλησής μας, να είστε σήμερα μαζί μας για να συζητήσουμε για το μέλλον της χώρας και την ανάπτυξή της.

Ειλικρινά, περιμένουμε από έναν άνθρωπο της δικής μας γενιάς, να μας φέρει το πραγματικά νέο.

Να είστε βέβαιος ότι ολόκληρη η επιχειρηματική κοινότητα της Βόρειας Ελλάδας, θα σας ακούσει με μεγάλη προσοχή.

Σας ευχαριστώ και πάλι.

Το βήμα είναι δικό σας.